

Trossamfund skulle gøre saadanne Anmeldelser: Saa sker der nogen Forbedring, Modernisering, Kodificering af Reglerne; men saa kommer denne Undtagelse, at for det mosaiske Trossamfund skal alt dette ikke gælde; fordi, siger man, de have deres eget Fattigvæsen og Skolevæsen. Men jeg synes, det ikke vedkommer den Ting, det, Statistikken, det borgerlige Samfund er interesseret i, er netop fuldstændige og nøjagtige Bøger paa dette Omraade.

Tilbage bliver i Virkeligheden kun som Resultat af dette Lovforslag, at for Fremtiden skulle Medlemmer af tre Trossamfund, nemlig Methodisterne, de Romersk-Katholske og de Reformerte gøre Anmeldelse til de lutherske Folkekirkepræster, det er i Virkeligheden det hele; det er ikke meget, det er en lille bitte Mus, der er født, jeg vil ikke sige af et Bjerg, men der var dog virkeligt Tilløb til en Reform, dels i de Forhandlinger, der have fundet Sted i det kirkelige Udvalg, dels i Finansminister Brandes og Kultusminister Nielsens Forslag for et Par Aar siden. Oppe i Landstinget er Lovforslaget tilmed undergaaet en Forringelse. I Ministerens Lovforslag stod der, at den første Attest skulde være gratis, men man har oppe i Landstinget strøget det og i § 7 skrevet, at det indtil videre skal have sit Forblivende ved Forordningen af 7. November 1827, hvorefter der skal erlægges Betaling for saadanne Attester. Jeg synes, det er utidssvarende, og jeg haaber, at Udvalget i alt Fald vil foretage en Rettelse paa dette Punkt og føre det tilbage til Kultusministerens oprindelige Affattelse. Jeg synes, det er ganske utidssvarende, at vi skulle blive ved indtil videre at leve paa en Forordning af 1827, hvori det hedder: „Den Betaling, Præsten kan fordre for de Attester, som det ei efter § 1 paaligger ham at meddele uden Betaling“ — det er netop disse, her er Tale om — „skal være 16 Sk. Sølv, naar Rekvirenten er Huusmand, Inderste, Tjenestetyende, Haandværkssvend eller henhører til en anden Stilling, der ikke kan ansees fordelagtigere; og 32 Sk. Sølv af alle Andre“. Jeg synes, at denne Klassificering ikke er heldig i vore Dage, og det er nu at lovfæste den at sige, at vi indtil videre skulle vedblive at leve paa denne Forordning; „Præsterne maa i alle Tilfælde nyde det dobbelte af den i §§ 2 og 3 hjemlede Betaling“. Det, synes jeg, er en meget uheldig Ordning. Jeg vil henstille til Udvalget, at vi paa det Punkt vende tilbage til Ministerens oprindelige

Forslag. De Enkeltheder, hvor man kunde have noget at indvende mod Forslaget, vil dér jo kunne blive Lejlighed til at drøfte i Udvalget, men jeg vil, som sagt, meget henstille, at man, naar man nu skal reformere paa det Punkt, gaar til en virkelig Reform, nemlig Indførelse af Civilregistre.

Keiser-Nielsen: De tidligere statistiske Indberetninger, der bleve foretagne af Sognepræsterne, vare formede ganske skematisk, der var ikke nogen individualiseret Oplysning om de enkelte Tilfælde i Indberetningerne, og de vare tillige undertiden paa Grund af den skematiske Ordning ret vanskelige for Sognepræsterne at udfylde, og navnlig for de yngre begyndende Sognepræster. Det var derfor intet Under, at der fra Statistisk Bureau gjordes et Arbejde for gennem Ministeriet at faa vedtaget en saadan Ordning, at man kunde vente at faa tilstrækkelig fyldige Oplysninger, som man har dem i andre Lande for de enkelte Tilfælde med Hensyn til Fødsler, Dødsfald og Ægteskabsindgaaelser. Det var dette, som skete efter Kultusministeriets Resolution af 16. Juni 1911. Ifølge denne Resolution afgive vi ikke længere disse skematiske Indberetninger under eet, men vi faa tilsendt Kort for hvert enkelt Tilfælde saaledes, som man kender det fra de kommunale Indberetninger, hvor der paa dette Kort er begæret saa fyldige Oplysninger, som overhovedet Statistisk Bureau kan ønske sig, for at det kan gøre det nødvendige statistiske Arbejde efter det Materiale, som er indleveret.

Disse Oplysninger ere altsaa individualiserede saaledes, at det er muligt at faa de Oplysninger, som ere nødvendige for Statistikken over Fødsler, Dødsfald og Ægteskabsindgaaelser. Det har stor Betydning. F. Eks. har det Betydning for Livsforsikring, hvor man efter den tidligere statistiske Indberetning kun kunde forme en Dødelighedstavle under eet for hele Landet, medens man nu efter de nye Oplysninger er i Stand til at forme en Dødelighedstavle for de enkelte Klasser. De ville alle indse, at det naturligvis har sin Betydning, hvis man kunde tænke sig ved Livsforsikring at gaa til Beregning af forskellige Præmier for de forskellige Samfundsklasser efter deres Dødelighed. Disse nye Indberetninger have stor Betydning ogsaa for den sociale Lovgivning, mener jeg, idet det nemlig nu vil være muligt at paavise, hvad man gennem Oplysninger om Fødsler,